

ЙОІЛА

Розділ: **1** 2 3 4

РОЗДІЛ: 1

Слово Господнє, що було до Йоїла, сина Петуїла.

² Слухайте це, ви, старші, вважайте, всі мешканці краю! Чи бувало таке за ваших днів або за днів батьків ваших?

³ Перекажіть це дітям вашим, а діти ваші - своїм дітям, а їхні діти - дальшому родові.

⁴ Те, що лишила гусінь, сарана пожерла; а що лишила сарана, черва пожерла; що ж лишила черва, хробаки пожерли.

⁵ Прокиньтесь, п'яниці, і плачте! Голосіть, ви всі, винопивці, за вином солодким, бо його віднято від уст ваших.

⁶ Бо наступив народ на край мій, такий сильний, що його безліч! Зуби у нього - зуби левині, ікла у нього - як у левиці.

⁷ Спустошив він мій виноградник, мою смоківницю обломив; він облупив її геть і кинув, - лиш галузки її біліють.

⁸ Ридай, як дівчина, одягнена в вереття, по нареченому свого юнацтва.

⁹ Зникли з дому Господнього офіри й ливні жертви; тужать священики, служителі Господні.

¹⁰ Поля спустошені, земля сумує, бо витоптано збіжжя, муст висох, і свіжа олія знемагає.

¹¹ Сумуйте, хлібороби, виноградарі, ридайте по пшениці та по ячмені: пропали жнива в полі!

¹² І виноградна лоза висхла, смоківниця зів'яла; дерево гранатове та й пальма, і яблуня - всі дерева у полі повсихали. Ба й радість, соромом побита, зникла з-посеред синів людських.

¹³ Надягніте, о священики, вереття і плачте! Слуги жертовника, ридайте! Ідіть, ночуйте у вереттях, слуги Бога мого, бо в домі Бога вашого не стало ні офіри, ні дивних жертв.

¹⁴ Призначте піст, скличте святкові збори; зберіте старших, усіх мешканців краю у дім Господа, Бога вашого, і взивайте до Господа:

¹⁵ «О, що за день!» Бо близько день Господній; він, немов руїна, від Всемогутнього надійде.

¹⁶ Хіба не зникла пожива у нас перед очима, ба, з дому Бога нашого веселощі й радість?

¹⁷ Зерно зотліло під скибами своїми; засіки зруйновані, розвалені стодоли, бо зів'яло збіжжя.

- 18** Ой, як реве скотина! Стада волів, стривожені, блукають, бо не мають паші. Навіть отари з ніг валяться!
- 19** До тебе, Господи, взиваю; бо вогонь пожер у степу пасовиська, спалило полум'я всі дерева у полі.
- 20** Навіть звірі у полі тебе прагнуть, бо потоки вод повисихали, й вогонь пожер у степу пасовиська.

РОЗДІЛ: 2

- 3** атрубіте в ріг на Сіоні, вдарте на моїй святій горі на тривогу! Нехай тремтять усі мешканці краю, бо надходить день Господній, бо він близько!
- 2** День темряви й пітьми, день хмари й густої мряки. Немов зірниця, розкидається по горах народ численний, сильний, якого не було споконвіку і після нього більш не буде аж до років найдальших родів
- 3** Поперед нього вогонь пожирає, а позад нього полум'я палить. Край мов райський сад, поперед нього, а позад нього - пустиня гола. Ніщо не може утекти від нього!
- 4** З виду він, наче коні, мов рисаки, - так вони женуться.
- 5** Скачуть по верхів'ях гір із гуком, немов від колісниць, і з трісканням, неначе полум'я вогню палкого, що стерню пожирає, немов потужне військо, вишикуване до бою.
- 6** Побачать його - і тремтять народи, у всіх обличчя бліднуть.
- 7** Вони кидаються, немов лицарі, лізуть на мури, мов вояки. Кожен своїм путтям прямує, ніхто з своєї стежки не звертає.
- 8** Не штовхає один одного, кожен своїм шляхом простує. Вони кидаються крізь стріли, й це їм не шкодить.
- 9** На місто нападають, біжать на мури, вдираються у доми, влізають через вікна, мов злодії.
- 10** Земля трясеться перед ними, тремтить небо. Затьмарюються сонце й місяць, світло зір гасне.
- 11** Господь гримить перед своїм військом, бо його табір превеликий; бо сильний той, хто виконує його волю, бо великий день Господній і страшний вельми. Хто може його витримати?
- 12** Але ще й тепер, - слово Господнє, - поверніться до мене усім вашим серцем, у пості, в плачі й у жалі.
- 13** Роздеріть серце ваше, а не одєжу вашу, і поверніться до Господа» Бога вашого, бо він благий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, - і уболює над нещастям.
- 14** Хто зна, чи не пожаліє він знову і не залишить по собі благословення, офіри й ливні жертви Господеві, Богові вашому?
- 15** Трубіть у ріг на Сіоні, призначте піст, скличте святкові збори!
- 16** Зберіть народ, скличте громаду! Старих згромадьте, зберіть дітей і немовлят при грудях! Хай вийде молодий з покою свого, і молода - з комори.
- 17** Хай між притвором і між жертовником плачуть священики, слуги Господні, і нехай кажуть: «Пожалій, Господи, народ твій! Не видавай твою спадщину на наругу, щоб не глумилися над нею погани. Чому мали б між народами говорити: Де Бог їхній?»
- 18** Тоді Господь почав ревнувати за свій край і пощадив народ свій.
- 19** І відповів Господь і сказав своєму народові: «Ось я пошлю вам хліб, вино й олію, і

ви насититеся ними. Я вас не видам більш поганам на наругу.

²⁰ Північного - я відверну від вас далеко, і прожену його в землю суху та спустошену: крило його переднє до східного моря, а заднє -до західного моря. І здійметься від нього сморід, і сопух піде від нього вгору, бо величався вельми.»

²¹ Не бійся, краю! Радуйся й веселися, бо Господь учинив велике!

²² Не бійтеся, тварини в полі, бо пасовиська у степу зазеленіли знову, бо дерево приносить плід свій, смоківниця й виноград дають урожай свій.

²³ Сини Сіону, радуйтеся й веселіться Господом, Богом вашим, бо він дає вам раннього дощу по правді; він посилає дощ вам, дощ ранній і дощ пізній, як і перше.

²⁴ Токи будуть пшениці повні, а тискарні будуть переливатись вином та олією.

²⁵ Я поверну вам ті роки, які пожерла сарана, черва, хробаки та гусіль, - моє велике військо, що я на вас наслав був.

²⁶ Ви їстимете досхочу, донаситу, і славитимете ім'я Господа, Бога вашого, що так учинив дивно з вами. Народ мій не зазнає сорому ніколи.

²⁷ Ви зрозумієте, що я посеред Ізраїля і що я - Господь, Бог ваш, і іншого немає. Народ мій не зазнає сорому повіки.

РОЗДІЛ: 3

А після цього я виллю мій дух на всяке тіло. Ваші сини й ваші дочки будуть пророкувати, вашим старим сні будуть снитись, і ваші юнаки будуть бачити видіння.

² Та й на рабів та на рабинь того часу я виллю мій дух.

³ Я знаки дам на небі й на землі: кров і вогонь, і стовпи диму.

⁴ Сонце обернеться у пільму, а місяць у кров - раніше, ніж настане день Господній, великий і страшний.

⁵ І кожен, хто призве ім'я Господнє, спасеться; бо на горі Сіоні й у Єрусалимі будуть ті, що заціліють, як то Господь сказав був; і між тими, що зостануться живими, - тії, що їх Господь покличе.

РОЗДІЛ: 4

Ось бо в ті дні й того часу, коли заверну бранців Юди та Єрусалиму,

² зберу всі народи і поведу їх вниз у Йосафатову долину. Там учиню суд над ними за мій народ та за моє спадкоємство - Ізраїля; вони бо його між народами порозкидали і край мій розділили.

³ Вони на мій народ кидали жереб, міняли хлопця за блудницю й дівчаток продавали за вино, і пили.

⁴ Та й ви, о Тире та Сидоне, чого ви хочете від мене? І ви, усі округи Філістії? Може, ви хочете помститися на мені? Але якби ви й помстилися на мені, я раптом вашу помсту вмию вам на голову повернув би!

⁵ Ви, що забрали моє золото та срібло, що занесли мої дорогоцінні скарби в храми ваші.

⁶ Ви, що синів Юди та синів Єрусалиму продавали грекам, щоб запроторити їх далеко від їхнього краю!

⁷ Та ось я їх підніму з того місця, куди ви їх продали; і поверну вам на голову злочин ваш!

- ⁸ Продам ваших синів і дочок ваших у руки синів Юди, а ці їх продадуть савіям, народів далекому, - бо Господь мовив.
- ⁹ Оповістіть це між народами: «Готуйтеся до війни! Збудіть хоробрих! Хай виступають, хай рушають усі вояки!
- ¹⁰ Куйте мечі з лемішів ваших, а з серпів ваших списи! Слабосильний нехай скаже: Я - сильний!
- ¹¹ Спішіться, йдіть! Усі народи звідусіль, зберіться! Веди вниз, о Господи, твоїх хоробрих!
- ¹² Нехай рушають, нехай зйдуть народи в Йосафатову долину! Бо там сяду я судити всі народи звідусюди.
- ¹³ Пускайте в рух серпи, бо наспіло жниво. Ідіть, топчіть, бо винотока повна; кухви переливаються, бо злоба їхня велика!
- ¹⁴ Натовп на натовпі в долині Суду! Бо близько день Господній у долині Суду!
- ¹⁵ Сонце й місяць почорніли, світло зір гасне.
- ¹⁶ І заgrimить Господь із Сіону, дасть голос свій почути з Єрусалиму, і затремтить земля й небо! Але Господь буде прибіжищем для свого люду, і кріпостью для дітей Ізраїля.
- ¹⁷ Ви зрозумієте тоді, що я - Господь, Бог ваш, що живу на Сіоні, моїй святій горі. Єрусалим буде святим і чужинці не переходитимуть більш через нього.
- ¹⁸ Того часу гори закапають вином солодким, а горби молоком тектимуть, і всі потоки у Юдеї потечуть водою. Джерело з дому Господнього проб'ється і зрошуватиме Шіттім-долину.
- ¹⁹ Єгипет румовищем стане, Едом -безлюдним диким краєм за насильство над синами Юди; за те, що неповинну кров на їхній землі пролили.
- ²⁰ Юда ж буде заселений повіки, і Єрусалим від роду і до роду.
- ²¹ Я відплачу їхню кров, без кари не залишу. І Господь житиме на Сіоні.

For other languages please go to www.wordproject.org